

Kim są Obywatele Kanady w Obronie Karty Praw i Swobód? (What is Canadian Citizens for Charter Rights and Freedoms)

Obywatele Kanady w Obronie Karty Praw i Swobód (C3RF) to grupa kanadyjskich obywateli, którzy podejmują zorganizowany czynny sprzeciw wobec wniosku M-103, sponsorowanego przez członka parlamentu Iqra Khalid, ponieważ może on zaowocować istotnym ograniczeniem wolności słowa w Kanadzie.

Aby uzyskać więcej informacji prosimy odwiedzić nasz portal i stronę na Facebooku:

www.canadiancitizens.org

www.facebook.com/groups/1228764303871839

Kontakt:

info@canadiancitizens.org

Co się naprawdę kryje za Wnioskiem M-103?

Kanadyjska Karta Praw i Swobód gwarantuje każdemu obywatelowi, niezależnie od płci, rasy lub religii, prawo do wolności wyznania i do swobody wypowiedzi. Znaczy to, że wszyscy posiadają prawo do wyznawania danej religii i równocześnie prawo do jej krytykowania lub nawet satyrycznego ośmieszania. Dlatego na przykład producenci filmów „Życie Briana” (*Life of Brian*) czy „Jesus Christ Superstar” nigdy nie zostali pociągnięci do odpowiedzialności karnej. Z drugiej strony, pod rządami islamskiego szariatu **wszelka krytyka religii islamu jest nielegalna i podlegająca karze**. W wielu krajach muzułmańskich jest ona uznana za poważne przestępstwo, często karane nawet śmiercią. Wiadomo, że na terenie Kanady mieszkają muzułmanie, którzy pragną zalegalizowania w naszym kraju przynajmniej niektórych przepisów szariatu. Czy to właśnie ma na celu Wniosek M-103? Członkowie parlamentu, którzy poparli ten wniosek mogli mieć jak najlepsze intencje, wydają się jednak nie wiedzieć o fakcie istnienia na Zachodzie dobrze zorganizowanego ruchu, który - poprzez szermowanie mglistym pojęciem „islamofobii” i stawianie znaku równości pomiędzy nią a zwykłą nienawiścią wobec muzułmanów - usiłuje zdusić w zarodku jakąkolwiek krytykę islamu. Wniosek M-103 oraz Petycja e-411, na której ten pierwszy jest oparty, stanowią użyteczne narzędzia do normalizacji szariatu w Kanadzie pod płaszczykiem poparcia dla wielokulturowości.

Wniosek M-103 musi być odwołany! Nie może się on nigdy stać załącznikiem prawnej ustawy! Daj znać swojemu członkowi Parlamentu, że jesteś przeciwny Wnioskowi M-103.

O co chodzi w anty-islamofobicznym Wniosku M-103?

Ósmego czerwca 2016 roku Samer Majzoub, przewodniczący Kanadyjskiego Muzułmańskiego Forum (*Canadian Muslim Forum*), zapoczątkował petycję wzywającą kanadyjski parlament do potępienia „wszelkich przejawów islamofobii”. Petycję tę podpisało prawie 70 tysięcy ludzi (była ona prawdopodobnie rozpowszechniana w lokalnych

meczetach). Trzeciego października tegoż roku liberalny członek parlamentu Frank Baylis (z okręgu wyborczego Pierrefonds-Dollard w Quebecu) przedstawił ową petycję - znaną odtąd jako Petycja e-411 - w Parlamencie, gdzie została ona jednogłośnie przyjęta przez Izbę Gmin dwudziestego szóstego października, w obecności zaledwie 79 posłów. Jej przyjęcie oznaczało jedynie, że Izba zgodziła się z intencją petycji, ale nie pociągało to za sobą żadnych skutków prawnych.

Pierwszego grudnia 2016 roku liberalna członkini parlamentu Iqra Khalid (okręg wyborczy Mississauga-Erin Mills w Ontario) złożyła w Izbie Gmin wniosek M-103, zatytułowany „Systemowy rasizm i dyskryminacja religijna”. Wniosek ten wzywał rząd do „uznania za konieczne stłumienie rosnącego publicznego klimatu strachu i nienawiści” oraz do „potępienia islamofobii i wszelkich form systemowego rasizmu oraz religijnej dyskryminacji, jak również do wzięcia pod uwagę petycji e-411”. Wniosek żądał też, aby Stała Komisja ds. Dziedzictwa Kanadyjskiego (*Standing Committee on Canadian Heritage*) podjęła badania nad tym, w jaki sposób rząd mógłby „stworzyć całościowe podejście do zredukowania lub likwidacji systemowego rasizmu i dyskryminacji religijnej, włączając islamofobię” oraz „zbierać informacje w celu nadania zgłaszanym przestępstwom na tle nienawiści szerszego społecznego kontekstu”. Wyniki tych badań miały być przedstawione Izbie Gmin nie później niż 240 dni od momentu przyjęcia wniosku. Wniosek M-103 został przyjęty 201 głosami przeciwko 91 głosom dwudziestego trzeciego marca 2017 roku.

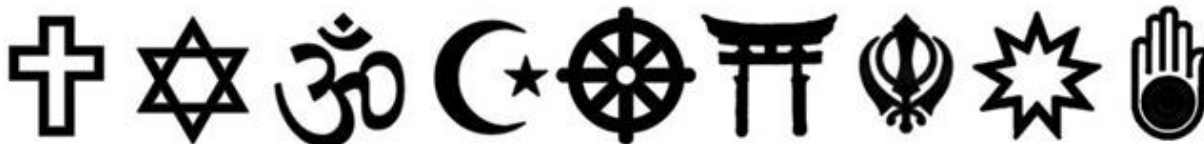
Wnioski przyjęte przez Parlament nie posiadają mocy prawnej. Istnieje jednak poważna i uzasadniona obawa, że kanadyjski rząd użyje rezultatów badań Komisji ds. Dziedzictwa do stworzenia projektu „antyislamofobicznej” ustawy opartej na Wniosku M-103. Taki projekt może później łatwo stać się ogólnie obowiązującym prawem.

Czy jednak istnieje jakiś problem z ustawą skierowaną przeciw islamofobii? Tak, i to poważny.

Wniosek M-103 zagraża wolności słowa

Pojęcie „islamofobii” nie jest zdefiniowane ani w tekście Wniosku M-103, ani w żadnym innym oficjalnym kanadyjskim dokumencie. Wniosek ten bezzasadnie łączy „systemowy rasizm i dyskryminację religijną” z pozbawionym definicji prawnej przestępstwem „islamofobii”, co stwarza możliwość kryminalizacji każdej negatywnej opinii o islamie lub nawet dowcipów czy karykatur na jego temat. Biorąc pod uwagę, że Petycja e-411 (podstawa dla Wniosku M-103) zaprzecza istnieniu jakiegokolwiek związku pomiędzy religią islamską a aktami przemocy dokonywanymi w imieniu islamu, **każdy, kto wyraża opinię, że terroryści islamscy działają w zgodzie z podstawowymi zasadami islamu, będzie mógł być oskarżony o zbrodnię „islamofobii”**, wbrew oczywistemu faktowi, że sami terroryści często publicznie deklarują swą wierność wobec tej religii.

Dyskryminacja i przestępstwa nienawiści są od dawna uznane za nielegalne

Wygłaszanie negatywnych opinii na temat chrześcijaństwa, a nawet jego wyśmiewanie (jak na przykład w filmie „Życie Briana”), nie jest w Kanadzie przestępstwem. Krytycy chrześcijaństwa nie mają jednak prawa do podpalania kościołów lub do prześladowania wyznawców tej religii. Dokładnie te same kryteria powinny odnosić się do muzułmanów i do islamu. **Sugestia, że islam powinien być poddany specjalnej ochronie przed krytyką przy pomocy oficjalnych petycji, wniosków czy ustaw, jest całkowicie bezzasadna.**

